

ת"פ (קריות) 63331-08-22 - מדינת ישראל נ' ראיד ג'וויד

ת"פ (קריות) 63331-08-22 - מדינת ישראל נ' ראיד ג'ווידשלום קריות

ת"פ (קריות) 63331-08-22

מדינת ישראל

נגד

ראיד ג'וויד

בית משפט השלום בקריות

[07.01.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; וחובה להשתמש בכביש בלבד, עבירה לפי תקנה 33(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. בכתב האישום צוין כי "אבו לטיף" הוא שם משפחה מוכר ומזוהה עם תחום הפשיעה המאורגנת בישראל. ביום 2.2.22 נהג הנאשם ברכבו בכביש עוקף קריות כשהוא עוקף את תנועת הרכבים בכביש מצד ימין ונוסע בשול הדרך בניגוד לתקנות התעבורה. שוטר שעבר במקום כרז לו לעצור אך הנאשם המשיך בנסיעתו גם כשהשוטר נסע במקביל אליו, יצר עמו קשר עין וכרז לו שוב. לאחר כ-500 מטרים עצר הנאשם בצד הדרך והשוטר ניגש אליו וביקש את רישיונות הנהיגה והרכב. הנאשם סירב לעשות כן חרף בקשות של השוטר ואף ניגש לרכבו הגם שהשוטר הורה לו שלא לעשות כן ואף מנע זאת ממנו בכך שעמד בדרכו. לאחר כל זאת, איים הנאשם על השוטר באומרו "אני עובד עם אבו לטיף א"ע, (שמו של השוטר - י"ט) אתה בראש שלי" וזאת תוך שהוא מסמן עם אצבע ידו על ראשו. תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם בו פורטו בהרחבה נסיבות חייו. מטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב בדברים ובתמצית ייאמר כי הנאשם רווק כבן 29, עברו הפלילי נקי ולחובתו הרשעות קודמות בתחום התעבורה. הנאשם סיים לימודי הנדסה ומזה כשנה עובד בעיריית שפרעם. הנאשם קיבל אחריות חלקית ובמיוחד ביחס לאיום נקט בעמדה מצמצמת, השליך את האחריות על השוטר וציין כי חש מאוים. כן ציין שלא התכוון לאיים על השוטר והפרשנות שניתנה למעשיו שגויה. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם אינו מבין את הפסול שבמעשיו ואת חומרתם. כמו כן שלל הנאשם בתוקף צורך בסיוע והסיכון להישנות עבירות הוערך כבינוני ולא ניתנה המלצה טיפולית. אציין עוד שבפתח טיעוני הצדדים לעונש ביקש הסנגור לקבל תסקיר משלים אך דחיתי הבקשה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. הודגשו חומרת העבירות והערכים המוגנים שנפגעו ונטען למתחם ענישה הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל תוך הפנייה לפסיקה. המאשימה הפנתה לעברו התעבורתי ועתרה להטיל על הנאשם תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם הציג פסיקה וטען שמדובר בעבירות ברף חומרה נמוך. הסנגור הדגיש את עברו הפלילי הנקי של הנאשם וציין כי הוא השלים לימודי הנדסה ועובד ברשות מקומית. כן נטען שהוא מבין כיום את חומרת מעשיו ועומד בפני פיתורים. לאור כל זאת עתרה ההגנה להסתפק במאסר מותנה וקנס.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע חשש שעתידי יפגע בשל ההרשעה וציין שהוא מעוניין לעבוד במוסדות ממשלתיים. כן ציין שלא התכוון לפגוע בשוטר, התנצל וביקש התחשבות. דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. טרם דיון אציין כי בטיעונים לעונש לא התייחס הסנגור לשאלת ההרשעה והוא אף עתר לענישה המניחה הרשעה. משכך לא אתייחס לנושא זה.

8. במעשיו פגע הנאשם בביטחון משתמשי הדרך וכן סיכן את שלום גופם. כן נפגעו כבודו, ביטחונו ושלוות נפשו של המתלונן - שוטר שמילא את תפקידו. לאור העובדה מדובר בשוטר שמילא את תפקידו, קיים אפוא ערך נוסף שנפגע והוא שלטון החוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ללא מורא פן יפגעו. בעניין זה אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.2010):

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל.... שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים לנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור".

9. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין כי תחילת האירוע בנהיגת הנאשם בניגוד לחוקי התנועה, בשול הדרך. מדובר בהתנהגות שבבסיסה תחושה שפקקי התנועה אינם רלוונטיים עבור הנאשם והוא רשאי לעקפם מימין בנסיעה על שול הדרך. התייחסות מזלזלת זו המשיכה כאשר שוטר ביקש ממנו לעצור והוא לא עשה כן. כאשר כבר הואיל לעצור, לא ציית לשוטר, סירב למסור מסמכים ואף לא הקשיב להוראותיו שלא לשוב לרכבו. האירוע הגיע לשיא באיום בוטה וחמור שהשמיע הנאשם באוזני השוטר תוך שהקפיד לומר את שמו המלא (של השוטר), תוספת שמטרתה ברורה - להביא לידיעתו ששמו מוכר לו והוא "יחפש אותו". אכן, האיום לא כלל אמירה מפורשת בדבר פגיעה בשוטר אולם הדברים ברורים ואינם מצריכים הסבר.

10. מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה משתנה ממקרה למקרה, והיא נעה בין ענישה שיקומית או צופה פני עתיד, לבין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. ככלל, עבירות המטילות מורא על שוטרים מחייבות ענישה הולמת שיש בה לבטא את הצורך בהגנה על עובדי הציבור לבל יירתעו מביצוע משימתם וידעו שבתי המשפט מעניקים להם הגנה מפני אלו המבקשים לרפות את ידיהם.

11. בעניין זה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2014/21 אביהו חיון נ' מדינת ישראל (22.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שצפר לניידת משטרה שעצרה בכביש לפניו וכשניגשו אליו השוטרים איים עליהם. על הנאשם נגזרו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש מידתי"; רע"פ 4578-20 אליהו איצחייק נ' מדינת ישראל (23.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר ועניינו הסתיים באי הרשעה ונגזרו עליו צו של"צ והתחייבות; עפ"ג 14791-02-22 מוסא מוחמד עלי נ' מדינת ישראל (18.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שבעת שהיה מאושפז התנהג בצורה פרועה בבית החולים ומאבטח הזעיק את המשטרה. שוטרת שניגשה לנאשם ביקשה שיזדהה והוא בתגובה קילל אותה, איים עליה וירק לעברה. נקבע כי המתחם נע בין חודש מאסר בפועל ועד שמונה חודשי מאסר בפועל ובשל מצבו הנפשי ונסיבות נוספות נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו ארבעה חודשי מאסר ועונשים נלווים. ערעורו התקבל חלקית ונקבע כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות תחת מאסר בכליאה; ע"פ 28726-12-14 ויאצסלב לוקובסקי נגד מדינת ישראל (19.2.2015), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-60 ימי מאסר בעבודות שירות בגין עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. במקרה זה איים הנאשם על שוטר ולאחר שהאחרון הודיע לו שהוא מעוכב, הפריע לשוטר תוך שנצמד אליו, הניף את ידו לעברו ואחז בחוזקה במכנסיו. הנאשם המשיך לאיים על השוטרים בניידת ובתחנת המשטרה; ת"פ 23621-04-22 מדינת ישראל נ' מטאייב (15.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע באיומים והפרעה לשוטר ונדון למאסר מותנה וקנס. הנאשם סירב לאפשר לשוטרים לבצע חיפוש על פי צו בביתו, הכניס לכיס מכנסיו סם מסוג חשיש וכשאחד השוטרים הבחין בכך הוא דחף אותו, בעט ברגלו ואיים עליו; ת"פ 45794-03-18 מדינת ישראל נ' מאור ביטון (17.3.2024), בו הורשע נאשם בעבירות הסגת גבול ואיומים על שוטרים ונידון למאסר מותנה, צו מבחן וענישה נלווית. הנאשם טיפס מעל גדר היקפית של בית קברות עם אחרים שביצעו במקום עבירות נוספות וכשעוכב לתחנה המשטרה איים על שוטר כי ידקור ויקבור אותו.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות, בנסיבות ביצוען, נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. חרף העבר הפלילי הנקי והגיל הצעיר, לא מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים סטייה לקולה ממתחם הענישה. משכך, העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 29) ואת עברו הפלילי הנקי. כן הבאתי בחשבון את הודאתו שחסכה זמן שיפוטי, אם כי התייחסותו לעבירות בפני קצינת המבחן הייתה ממזערת וקורבנית ואף נקבע שקיים סיכון בינוני להישנות עבירות. עם זאת, חלפו מאז קרוב לשלוש שנים במהלכן לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים ויש בכך למתן מעט מסקנה זו. לחומרה הבאתי בחשבון את העבר התעבורתי שהוא רלוונטי לענייננו. על רקע דברים אלו, דעתי היא שיש להטיל עונש קרוב לתחתית המתחם ואין צורך בענישה מחמירה כעתירת המאשימה אשר תגרום לפגיעה כלכלית קשה.

15. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר. הנאשם יישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 27.4.25. במועד זה יתייצב במשרדי הממונה במתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירה נגד שוטרים או עבירת איומים.

ג. לאור תקופת עבודות השירות אני נמנע מהטלת קנס ופסילה.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, במעמד הצדדים.